

обслуговування не відповідає стандартам сучасної авіації [5, с. 16-18].

Отже, авіаційна промисловість в Україні потребує певних капіталовкладень. На жаль, проблем в авіаційній сфері дуже багато, але це не заважає Україні займати почесне місце в сфері авіації. Поступово, певними кроками авіація відновлює свою колишню стабільність.

Література

1. Історія повітроплавання та цивільної авіації України / уклад. Семенова М.Ф., Вахнован В.Ю., Шкурко О.П. Київ: НАУ, 2015. С. 67.
2. Офіційний сайт Державної авіаційної служби України. URL: <http://avia.gov.ua> (дата звернення 10.10.2020).
3. Липницький Д.В. Лізинг як інструмент підвищення конкурентоспроможності та капіталізації транспортної галузі України. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>. дата звернення 10.10.2020).
4. Ложачевська О.М. Глобальна інституціональна взаємодія міжнародних авіаційних організацій з аеропортами України: монографія. Київ: Логос, 2019. С. 148-149.
5. Кореняко А. Украинские авиаперевозки: одним крылом в Европе. *Взлет*. 2013. № 11. С. 14-26.

УДК 342.951:351.713 (043.2)

Дячишин М.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Кунєв Ю.Д., д.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО - ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВТРАТИ БАГАЖУ ПРИ АВІАЦІЙНОМУ ПЕРЕВЕЗЕННІ

У наші дні кількість авіаційних перевезень із комерційною, а також туристичною метою постійно зростає. Крім того, повітряні перевезення вважаються найбільш безпечним способом подорожувати, адже впродовж останніх десятиліть у виробництві впроваджувалися нові технології, щоб підвищити безпеку польотів. Авіатранспортуванню підлягають, як правило, не лише пасажир, а й багаж, який вони беруть із собою. Проте, як говорить статистика, кожен сотий пасажир втрачає свій багаж та не знає, що ж робити у такому випадку. Отож, тема нашого дослідження є актуальною в умовах сьогодення, оскільки перевезення багажу в авіаційному транспорті має свої певні переваги та недоліки.

Перш за все, потрібно внести ясність, що багажем визнаються речі пасажир, спакзовані для перевезення різними видами

транспорту. Аналізуючи законодавство, слід вказати, що Повітряний кодекс України, зокрема п. 18 ст. 1, дає нам таке визначення даного терміну: «Багаж – це предмети, майно та інші особисті речі пасажирів або члена екіпажу, що перевозяться на борту повітряного судна» [1]. Іншими словами, багаж – це валіза, вага якої становить не більше 20 кілограмів на одного пасажирів, якщо ж перевезення здійснюється у бізнес – класі, то максимальна вага багажу збільшується до 30 кілограмів, проте у разі, якщо пасажир – дитина віком до 2 років, то максимальна вага багажу не повинна перевищувати 10 кілограмів. Варто зазначити, що вага понад 20 – 30 кілограмів відповідно вважається вантажем і перевозиться іншим способом, зокрема вантажним літаком. Крім цього, пасажир має право узяти з собою в поїздку ручну поклажу – невелику дорожню сумку, яку, на відміну від багажу, бере з собою на борт та розміщує під сидінням або ж у спеціальному відсіку.

Таким чином, бувають випадки, коли багаж не потрапляє до свого власника. Що ж робити у разі його втрати, знищення або ж пошкодження? Хто ж несе адміністративну відповідальність за ці діяння?

По – перше, весь багаж поділяється на зареєстрований та незареєстрований. Зареєстрований – це той, який здається на стійці реєстрації для перевезення в багажному відділі літака. Відповідальність за нього несе перевізник. У свою чергу, незареєстрованим вважається той багаж, який пасажир бере з собою на борт, тобто ручна поклажа. Відповідальність за його збереження несе самостійно.

По – друге, слід додати, що авіаперевізник несе відповідальність за шкоду, заподіяну у разі знищення, втрати або пошкодження зареєстрованого багажу, виключно у випадку, якщо дія, яка спричинила знищення, втрату або пошкодження багажу, відбулась на борту повітряного судна або у період часу, коли авіаперевізник був відповідальним за збереження зареєстрованого багажу [2, с. 89].

Варто зауважити, якщо шкода ручній поклажі чи особистим речам пасажирів була заподіяна за виною авіаперевізника або ж його працівниками, то відповідальність за це буде нести перевізник. Проте, відповідно до статті 20 Конвенції для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень (відомої як Варшавська конвенція), якщо перевізник доведе, що їм і поставленими ним особами було вжито всіх необхідних заходів для того, щоб уникнути шкоди або їм було неможливо їх прийняти, то нести відповідальність не буде [3].

Обов'язком повітряних перевізників є страхування відповідальності щодо відшкодування збитків, завданих втратою, знищенням чи пошкодженням вантажу, яке здійснюється українськими компаніями, що є членами Авіаційного страхового бюро.

Відповідно до статті 924 Цивільного кодексу України, перевізник відповідає за збереження вантажу, багажу, пошти з моменту прийняття їх до перевезення та до видачі одержувачеві, якщо не доведе, що втрата, нестача, псування або пошкодження вантажу, багажу, пошти сталися внаслідок обставин, яким перевізник не міг запобігти та усунення яких від нього не залежало [4]. Проте що ж робити у випадку, коли багаж не повернувся до свого власника?

Перш за все, слід звернутись до служби розшуку багажу Lost&Found, котра повинна бути у кожному аеропорті та працювати цілодобово, без перерв і вихідних, та заповнити спеціальний акт (заяву) про втрату багажу та його розшук, у якому вказати необхідні дані. Після цього вам буде видано квитанцію, де зазначено інформацію про термін та умови розшуку багажу, а також номер контактної особи. Якщо протягом 3 днів багаж не знайдено, потрібно скласти список речей, які містились у багажі, їх найменування, кількість, опис та вартість й відправити на адресу служби розшуку. Якщо ж пройшло більше ніж 21 день розшуку, можна відправити письмову претензію перевізнику з вимогою про компенсацію. Проте варто зауважити, що відповідно до законодавства, дану претензію слід оформити не пізніше ніж за 3 роки після прибуття літака до місця призначення. В свою чергу авіаперевізник зобов'язаний розглянути її протягом трьох місяців з моменту отримання. Якщо ж перевірників було декілька, то цей строк збільшується до шести місяців. У разі, коли авіакомпанія відмовила у виплаті компенсації, можна почати судовий розгляд.

Роблячи висновок із усього розглянутого матеріалу, слід сказати, що випадки втрати багажу при авіаційних перевезеннях є досить врегульовані як національним, так і міжнародним законодавством, зокрема Повітряним кодексом України, Правилами повітряних перевезень пасажирів і багажу, Цивільним кодексом України, Конвенцією для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних авіаперевезень (Варшавською конвенцією) та ін. Проте, навіть незалежно від того, чи несе перевізник відповідальність за втрату, пошкодження або знищення багажу, чи ні, пасажиру слід вчиняти ряд певних заходів, які попередять цю неприємну ситуацію. Наприклад, слідкувати за наявністю відповідного кріплення та правильністю вмісту, котрий написаний на

бирці. Якщо ж втрата багажу все ж відбулась, варто проявити свою ініціативу та активність, аби дійсно отримати компенсацію.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. № 3393-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17#Text>.

2. Авіаційні правила України «Правила повітряних перевезень та обслуговування пасажирів і багажу» від 26 лист. 2018 р. № 1239. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0141-19#Text>.

3. Конвенція для уніфікації деяких правил, що стосуються міжнародних повітряних перевезень від 19 жовт. 1960 р. № 995_18. Ст. 20. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_181#Text.

4. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV, ред. від 16 серп. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.

УДК 656.7.074:341.354 (043.2)

Кириченко В.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Толкачова І.А., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ДОМАШНІХ ТВАРИН ПОВІТРЯНИМИ СУДНАМИ

З кожним роком авіаційний транспорт стає все більш поширеним серед населення, отже постала необхідність детальнішого правового забезпечення всіх питань, з якими сторони можуть зіткнутися в процесі авіаперевезення. Одним з таких питань є транспортування домашніх тварин на бортах літаків за кордон, тому важливо бути обізнаними в особливостях міжнародного авіаційного перевезення домашніх тварин згідно з чинним законодавством.

Перш за все, варто наголосити на тому, що не всі авіакомпанії, як наприклад лоукостери «WizzAir» дозволяють подорожі з домашніми тваринами. Але така заборона не є порушенням закону, адже чинним законодавством не встановлено обов'язку авіаперевізників до здійснення транспортування тварин. Відповідно до Правил повітряних перевезень та обслуговування пасажирів і багажу затверджених Наказом Державної авіаційної служби України від 26 листопада 2018 р. № 1239, виняток становить перевезення службових тварин (зазвичай, собаки-поводиря). Пасажирів, яких супроводжує собака-поводир, розміщують на місцях, де є достатньо простору для розміщення собаки-поводиря, неподалік від запасного виходу. Собака-поводир та службові тварини перевозяться